

- स्थूलदला f. *Aloe perfoliata* Lin. RĀGĀN. im ÇKDr.
 स्थूलनाल m. ein best. Rohr RĀGĀN. 8,6.
 स्थूलनासं m. Eber (dickschnauzig) H. 1288.
 स्थूलनासिक P. 5,4,118. m. dass. TRIK. 2,5,5. HĪR. 82.
 स्थूलनील m. ein best. Vogel, = लम्बकर्ण, रणप्रिय u. s. w. RĀGĀN. 19,56.
 स्थूलपट्ट m. Baumwolle ÇABDAR. im ÇKDr.
 स्थूलपट्टक m. grober Stoff (Zeug) ÇABDAR. im ÇKDr.
 स्थूलपाद m. Elephant ÇABDAM. im ÇKDr.
 स्थूलपिण्ड m. N. pr. eines Mannes; s. स्थैलपिण्ड.
 स्थूलपुष्प 1) m. eine best. Pflanze, = बक RATNAM. 76. — 2) f. आ eine auf Bergen wachsende Aparāgitā RATNAM. im ÇKDr. = कपट RĀGĀN. 5,142. — 3) f. ई eine best. Pflanze, = पवतिक्ता RĀGĀN. im ÇKDr. सूक्ष्मपुष्पी unsere Hdschr. 3,65.
 स्थूलपूलास n. gaṇa राजदत्तादि zu P. 2,2,31.
 स्थूलपृषत 1) adj. aus grossen Tropfen bestehend: वर्ष R. 3,32,4. — 2) f. स्थूलपृषती eine grossgefleckte Kuh VS. 24,2.
 स्थूलफल 1) m. *Salmaia malabarica* Sch. et E. RĀGĀN. 8,8. — 2) f. आ = शाणपुष्पी RĀGĀN. 4,67.
 स्थूलबाहु 1) m. ein Personennamen KATHĪS. 69,18. 100,56. — 2) f. ऊ (संज्ञायाम्) P. 4,1,67. Schol.
 स्थूलर्भ adj. so v. a. स्थूल 1) a) AV. 6,72,2.
 स्थूलभद्र m. N. pr. eines der 6 Çrutakevalin bei den Ġaina H. 34.
 स्थूलभाव m. nom. abstr. zu स्थूल 1) c) ÇĀRṆG. SĀM. 1,5,39.
 स्थूलभुज m. N. pr. eines Vidyādhara KATHĪS. 52,70. fgg.
 स्थूलमरिच n. = ककैल RĀGĀN. 12,82.
 स्थूलमुख adj. P. 6,2,168.
 स्थूलमूल n. eine Art Rettig, = चाक्यमूल RĀGĀN. 7,17.
 स्थूलभविष्यु adj. Anlage zum Dickwerden u. s. w. habend P. 3,2,57. VOP. 26,63.
 स्थूलभावुक adj. dass. ebend.
 स्थूलप् (von स्थूल), ऽयते (परिवृत्तो) DĀTUP. 35,50.
 स्थूललत्त adj. freigebig RĀJAM. zu AK. 3,1,6 nach ÇKDr. H. 385. HĀLĪJ. 2,210. JĀGĪ. 1,308. INDR. 4,11. MATSJA-P. 206,29 und VĪTSJ. K. 6,5,3 nach AUFRECHT. ऽलदय dass. AK. 3,1,6. JĀGĪ. 1,308. v. l. MBH. 3,1810. 12, 2005. könnte auch heissen hohe Ziele verfolgend. — Vgl. स्थैललदय.
 स्थूललत्तिता f. Freigebigkeit KĪM. NĪTIS. 8,7. könnte auch heissen das Verfolgen hoher Ziele.
 स्थूललदय s. u. स्थूललत्त.
 स्थूललदयता f. = स्थूललत्तिता KĪM. NĪTIS. 4,8.
 स्थूलवर्त्मकत् m. *Clerodendrum Siphonanthus* R. Br. ÇABDAR. im ÇKDr.
 स्थूलवल्कल m. roth blühender Lodhra ĠĀTĪDH. im KDr.
 स्थूलवालुका f. N. pr. eines Flusses (groben Sand habend) MBH. 6, 323. 13,4888.
 स्थूलवल्कल m. = स्निग्धपिण्डितक RĀGĀN. im ÇKDr.
 स्थूलवैदेही f. *Scindapsus officinalis* Schott. RĀGĀN. 6,15.
 स्थूलशर m. eine Art Rohr RĀGĀN. 8,83.
 स्थूलशाकिनी f. eine best. Gemüsepflanze, = राजशाकिनी RĀGĀN. 7,134.

- स्थूलशाट m. grober Stoff (Zeug) H. 672. °क m. dass. AK. 2,6,2,17. TRIK. 2,6,34.
 स्थूलशाटि m. schlechte Lesart für °शाट H. 672.
 स्थूलशालि m. eine grosse Reisart (मकाशालि) RĀGĀN. 16,18.
 स्थूलशिम्बी f. eine best. Pflanze, = अतिशिम्बी RĀGĀN. 7,178.
 स्थूलशिरम् adj. Dickkopf, m. N. pr. P. 6,1,62. Schol. eines Rshi MBH. 2,106. 3,10699. 12,13221. 13,1762. HARIV. 9373. eines Rākshasa KATHĪS. 2,18. eines Jaksha 56,95. fgg. — Vgl. स्थैलशीर्ष.
 स्थूलशीर्षिका f. eine Ameisenart mit grossem Kopfe H. 1207.
 स्थूलभूरण n. grosses Arum Suçr. 1,223,19 (°भूरण).
 स्थूलषट् m. eine Wespenart BUḌRIPR. im ÇKDr.
 स्थूलसायक m. eine Art Rohr (शर) RĀGĀN. 8,83.
 स्थूलस्कन्ध m. *Artocarpus Lacucha* (लकुच) ROXB. RĀGĀN. 9,160.
 स्थूलकुस्त m. Elefantenrüssel TRIK. 2,8,37 (n.). MEGH. 14.
 स्थूलोशा (स्थूल + 1. श) f. eine Art Curcuma, = गन्धपत्ता RĀGĀN. 6,232.
 स्थूलाकर्ण MBH. 3,14995 fehlerhaft für स्थूला° (so ed. Bomb.).
 स्थूलान्त adj. grossäugig; m. N. pr. eines Rshi MBH. 13,1764. eines Rākshasa R. 3,29,32. 32,23.
 स्थूलाङ्ग (स्थूल + 3. अङ्ग) m. eine Reisart, = स्थूलशालि RĀGĀN. 16,18.
 स्थूलान्न (स्थूल + घ्रात्) n. Mastdarm JĀGĪ. 3,95 (die grosse Höhle St.). Suçr. 1,349,9.
 स्थूलाम् (स्थूल + घ्रात्) m. eine grosse Mangoart RĀGĀN. 11,17.
 स्थूलाष्ठीवि m. N. pr. s. स्थैलाष्ठीवि.
 स्थूलास्य 1) adj. grossmäulig. — 2) m. Schlange ÇABDAR. im ÇKDr.
 स्थूलिन् m. Kameel ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
 स्थूलीकरण (von स्थूल + 1. कर्) n. das Bewirken von Erectionen Verz. d. Oxf. H. 86,a,1. 2. Verz. d. B. H. No. 1006.
 स्थूलैरण्ड m. eine Art Ricinus (एरण्ड) RĀGĀN. 8,60.
 स्थूलैला f. grosse Kordamomen (एला) DUANY. 2,24. RĀGĀN. 6,85.
 स्थूलोच्चय (स्थूल + उ°) m. 1) ein grosser Felsblock H. an. 4,231. f. MED. j. 130. — 2) Bez. des mittleren Ganges eines Elefanten AK. 3, 4,34,150. H. an. MED. HĀLĪJ. 2,67. ÇIC. 12,16. — 3) Ausschlag im Gesicht H. an. MED. — 4) Höhlung in einem Elefantenzahn ÇABDAM. im ÇKDr. — 5) Unvollständigkeit AK. H. an. MED. Vollständigkeit RATNA-PRAKĪÇA bei MALLIN. zu ÇIC. 12,62. Haufe, Masse (wohl °पुञ्जयोः st. °पुञ्जु zu lesen) ebend.
 स्थैर्मन् (nom. absir. zu स्थिर) m. 1) Festigkeit: स्थैर्मे बलापाविम्रंताय AIT. Br. 1,13. 16. ÇAT. Br. 6,5,4,1. 4. 2,8. TS. 5,1,5,5. KĪTH. 19,5. — 2) Stillstand, Ruhe: यत्कस्यामपि भानुमात्रं ककुभि स्थैमानमालम्बते NAIHU. 12,81. — 3) Bestand, Dauer: प्रेम° Verz. d. Oxf. H. 233,a,3.
 स्थेय (von 1. स्था) 1) partic. fut. pass. n. impers. a) stehen zu bleiben: अत्राते योजनशते नात्तरा (so ist zu schreiben) स्थेयम् R. 5,7,54. zu stehen, Stand zu halten: अत्रौ BHĪG. P. 3,18,11. — b) zu verweilen, zu bleiben: बलिनः संनिकर्षे तु न स्थेयं पण्डितेन वै HARIV. 5278. R. 3,8,23. इह मया स्थेयं कियच्चिरम् KATHĪS. 115,81. MĀRK. P. 106,7. मुहूर्तमपि न स्थेयमत्र नः BHĪG. P. 11,30,5. — c) zu verharren in, obzuliegen: शासने ऽस्य प्रिये चैव स्थेयं मत्प्रियकाङ्क्षिभिः MBH. 12,1470. R. GORR. 2,24,2.